

In zijn boek *Stille aarde: hoe we de insecten van de ondergang kunnen redden* haalt Dave Goulson aan dat onderzoekers wereldwijd honing- en stuifmeelmonsters hebben gescreend op alle soorten pesticiden. Zonder uitzondering werd overal een complexe cocktail van insecticiden, fungiciden (= schimmelbestrijdingsmiddelen) en herbiciden (= onkruidverdelgingsmiddelen) aangetroffen.

Er zijn 160 verschillende pesticiden in de voedselvoorraad van bijen aangetroffen waarvan 83 insecticiden, 40 fungiciden, 27 herbiciden en 10 acariciden (= mijtenbestrijdingsmiddelen). Wie denkt dat alleen insecticiden dodelijk kunnen zijn... de overige verdelgingsmiddelen doden bijvoorbeeld nuttige darmflora waardoor de insecten extra bevattelijk zijn voor ziekten.

Onder de noemer 'Dood door duizend sneden' wordt beschreven dat insectensterfte veroorzaakt wordt door een combinatie van factoren. Het gaat om:

- verlies van leefomgeving
- de overmacht van invasieve soorten
- uitheemse ziekten (mede door het over de hele wereld reizen van ons voedsel)
- pesticidemengsels
- klimaatverandering
- lichtvervuiling

In verhalen over een zweefvliegenvoort en de monarchvlinder worden deze opbouwende factoren en hun gevolgen inzichtelijk gemaakt.

Het mooie van het boek is dat er tussen elk alarmerend hoofdstuk een leuk en informatief wetenswaardigheidje over een insectensoort wordt beschreven.

Door die verhaaltjes besef je eens te meer het wankele evenwicht tussen mens en dier, de bijzondere eigenschappen van insecten maar vooral ook de ecologische samenhang.

Natuurlijk wordt er een pleidooi gehouden om alle tuinen groener te maken. Dit levert een groter oppervlak natuur en meer diversiteit op dan bij het in stand houden van natuurreservaten. Uiteraard gaat het dan om het planten van inheemse planten- en bomensoorten zodat inheemse insecten voldoende voedsel kunnen halen én voor bestuiving kunnen zorgen.

Overblijvende bloemenplanten als vlijtig liesje, begonia's, petunia's en tuinviooltjes zijn ongeschikt doordat ze intensief geteeld zijn met als doel grote, kleurrijke bloemen voort te brengen. Hierdoor zijn ze hun geur en nectar kwijt of de bloemvorm is zo veranderd om tot een superbloem te komen, dat insecten er niet in kunnen om voedsel te halen. Dit geldt ook bij planten met dubbele bloemen.

Ook een kleine tuin of balkon kan grote waarde hebben.

Uiteraard geeft de schrijver het advies gras niet tot een biljartlaken te maaien.

En leer genieten van alle soorten die erin opkomen en die ook nog eens bestand zijn tegen droogte en/of natte omstandigheden.

De plantenwereld past zich uitstekend aan.

Het overgrote deel van het land bestaat uit landbouwgrond. Wanneer men monocultuur weet te vermijden, valt hier veel winst te behalen voor het verhogen van de insectenstand. Waarbij de schrijver de boeren niet de maat wil nemen. De schuld ligt bij het subsidiestelsel en bij ons consumenten.

Het boek eindigt ook met vele tips die wij kunnen uitvoeren. Wij IVN-ers zijn ons dat bewust. Maar hoe maak je anderen bewust van de invloed van ons consumptiepatroon op de insectenwereld en indirect op onze eigen leefwereld?

Als ieder van ons 1 iemand met het verhaal weet te raken en die op zijn beurt ook weer 1 iemand, etc. etc. Daarom helpt zo'n krantenartikel.

Veel planten die bij tuincentra met het predicaat 'bijenvriendelijk' worden verkocht, zijn behandeld met onkruidverdelgers en pesticiden. Het ging in Britse tuincentra zelfs om 97% van de planten die minstens 1 pesticide bevatte.

70% van de planten bevatte NEONICOTINOÏDEN =INSECTENBESTRIJDINGSMIDDELEN!

Volgende keer aandacht voor een maatregel waar we als IVN misschien maar eens actie op moeten ondernemen. En ondertussen naar de biologische kweker!

In Noorwegen en Denemarken werkt de pesticidetaks trouwens heel goed. Hoopvol!